

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.,
1535 Budapest, Pf. 773

Dr. Bitskey Botond főtitkár úr

részére

e-mail: hianypotlas@mkab.hu

Ügyszám: IV/1122-2/2021.

végrehajtási ügyszám: **348.V.2077/2019**

elsőfokú bírósági ügyszám: **1402-21.Vh.399/2020**

másodfokú bírósági ügyszám: **3.Pkf.51.595/2020**

Tárgy: alkotmányjogi panaszindítvány - hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Lovász Ernő ügyvéd (

[REDACTED]

[REDACTED] igazolt jogi képviselője, hivatkozással az Adós Társaság ellen **348.V.2077/2019.** szám alatt [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] részére - végrehajtási árverés útján történt értékesítése (**348.V.2077/2019/60. számú végrehajtói intézkedés**) ellen, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 217. § (1) bekezdése alapján 2020. április 24. napján a **Budaörsi Járásbírósághoz** benyújtott végrehajtási kifogásra (továbbiakban: **Kifogás**), illetve a Kifogás elbírálása tárgyában a Budaörsi Járásbíróság mint elsőfokú bíróság által **1402-21.Vh.399/2020/11.** szám alatt hozott, a Kifogást elutasító végzésére (továbbiakban: **Elsőfokú Végzés** - ld. korábban csatolva **M/4. sz.** alatt), illetve Elsőfokú Végzés ellen benyújtott fellebbezés (továbbiakban: **Fellebbezés**) folytán a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság által **3.Pkf.51.595/2020/5.** szám alatt hozott, az Elsőfokú Végzést helybenhagyó végzésére (továbbiakban: **Másodfokú Végzés** - ld. korábban csatolva **M/5. sz.** alatt), továbbá a fenti végrehajtói intézkedések illetve bírósági határozatok ellen 2021. április 6-án kelt, a T. Alkotmánybírósághoz címzett alkotmányjogi panasz-indítványom (továbbiakban: **Alkotmányjogi**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1122-3/2021
Érkezett:	2021 JÚL 01.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	1 db <i>elu'</i>

Panaszindítvány) folytán indult alkotmányjogi panaszeljáráásban a T. Alkotmánybíróság által IV/1122-2/2021. szám alatti felhívására, az abban meghatározott határidőn belül, **az alábbiak szerint egészítem ki az Alkotmányjogi Panaszindítványomat.** Az Alkotmányjogi Panaszindítvány - felhívásnak megfelelő - **kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt szövegét** az alábbiak szerint terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé:

A.) Az Alkotmánybíróság hatásköre az indítvány elbírálására, az indítványozók jogosultsága

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja [Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját.], és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése [Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán - a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és - b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.] alapítja meg.

Az indítványozók (Adós Társaság, Kérelmező1, Kérelmező2) jogosultságát az Abtv. 26. § (1) bekezdése, illetve az Alkotmányjogi Panaszindítványhoz korábban M/4. illetve M/5. szám alatt csatolt Elsőfokú Végzés illetve Másodfokú Végzés alapozza meg. Az említett bírósági határozatok, illetve az azokat megelőző végrehajtási eljárásban történt (jogellenes) intézkedések, és ezekkel összefüggésben az 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 217. § (2) bekezdése és egyéb rendelkezései közvetlenül érintik az indítványozók jogorvoslatihoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) és ennek következtében a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XIII. cikk), mivel az Adós Társaság [REDACTED] számára nem maradt olyan jogorvoslati lehetőség vagy más jogi eszköz, amellyel a saját tulajdonát meg tudná védeni a jogtalan elidegenítés (jogellenes végrehajtói intézkedés) ellen, a Vht. 217. § (2) bekezdése szerinti - rendkívül rövid - három hónapos objektív határidő leteltét követően.

A [REDACTED] jogosultságát az alapozza meg, hogy az ezen társaságban fennálló 74%-os többségi részesedést, illetve szavazati jogot megtestesítő Üzletrész került - végrehajtási árverés útján - elidegenítésre, amelynek folytán megváltoztak a [REDACTED] Kft. tulajdoni viszonyai, a többségi (majdnem minősített többségi) befolyást biztosító Üzletrész idegen kézbe [REDACTED] Kft.) került.

Az említett bírósági határozatok, illetve az azokat megelőző végrehajtási eljárásban történt (jogellenes) intézkedések közvetlenül érintik a [REDACTED] Kft. jogorvoslatihoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) és ennek következtében a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XIII. cikk), mivel a [REDACTED] Kft. - mint olyan társaság, amelyben található üzletrészt végrehajtás alá vontak - az Üzletrész értékesítése során nem tudott élni a Ptk. 3:167. §-ban és a Vht. 132. §-ban meghatározott, öt megillető elővásárlási, illetve előárverezési jogával, amely eszköz útján a német beruházók [REDACTED] tulajdonát (a [REDACTED] tulajdonában lévő nagy értékű eszközállomány) ért sérelem elhárítható lett volna. Kérelmező1 fent említett jogainak megsértése tárgyát képezte a végrehajtási kifogásnak (ld. M/4. sz. melléklet [Elsőfokú Végzés] - 2. old első bekezdés).

A [REDACTED] - mint a végrehajtás alá vont Üzletrésszel érintett Adós Társaság [REDACTED] 1) másik tagja, az Adós Társaság [REDACTED] t.) üzleti partnere, akivel közös beruházás útján szereztek meg a [REDACTED] [REDACTED] Kft.) összesen 100%-os részesedést megtestesítő üzletrészeit 2019 júliusában. Az említett bírósági határozatok, illetve az azokat megelőző végrehajtási eljárásban történt (jogellenes) intézkedések közvetlenül érintik a [REDACTED] jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) és ennek következtében a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XIII. cikk), mivel a [REDACTED] - mint a végrehajtás alá vont Üzletrésszel érintett Adós Társaság másik tagja - az Üzletrész értékesítése során szintén nem tudott élni a Ptk. és a Vht. szerint őt megillető elővásárlási, illetve előárverezési jogával, amely eszköz útján az üzleti partnere [REDACTED] ft.) tulajdonát (a [REDACTED] ft. tulajdonában lévő nagy értékű eszközállomány) ért sérelem, és a saját üzleti (tulajdoni) érdekeit ért sérelem elhárítható lett volna. Kérelmező2 fent említett jogainak megsértése tárgyát képezte a végrehajtási kifogásnak (ld. M/4. sz. melléklet [Elsőfokú Végzés] - 2. old első bekezdés).

Az indítványozók [REDACTED]

[REDACTED] érintettségét, illetve panasztételi jogát - alkotmányjogi értelemben - az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése alapozza meg, amelynek alapján: „A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.” A fent hivatkozott jogorvoslathoz való alkotmányos alapjog (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) és a tulajdonhoz való alkotmányos alapjog (Alaptörvény XIII. cikk) olyan alapvető jogok, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre, hanem jogi személyekre illetve más szervezetekre is vonatkoznak.

B.) Az eljárás megindításának indokai, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege

A jelen alkotmányjogi panasz eljárás megindításának indoka, hogy sem az Adós Társaság [REDACTED] sem a másik két érintett jogi személy (Kérelmező1 és Kérelmező2) részére nem maradt további jogorvoslati lehetőség az Üzletrész végrehajtási árverés útján történt jogtalan elidegenítése ellen, illetve a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket (alakilag) kimerítették, különös tekintettel arra, hogy az Elsőfokú Végzést illetve másodfokú Végzést hozó bíróságok a (Vht.) 217. § (2) bekezdése és egyéb rendelkezései alapján az előterjesztett végrehajtási kifogást - érdemi vizsgálat nélkül visszautasították.

A jelen panaszindítványban foglaltak alapján sérült az indítványozó társaságoknak mind a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjoga (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés), mind a tulajdonhoz való alkotmányos alapjoga (Alaptörvény XIII. cikk). A nevezett két alapjogsérelem egymással szorosan összefügg. A jogorvoslathoz való jog aránytalan és helyrehozhatatlan sérelmélt idézte elő az indítványozók számára a jogalkotó a Vht. - 2012. március 15. napjától hatályos - 217. § 217. § (2) bekezdése szerinti, igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő 3 hónapra történő korlátozásával. Ennek azért van különös jelentősége, mert a végrehajtási intézkedések - az eljárásjogilag adósnak minősülő személy tulajdona elleni, sokszor aránytalanul hátrányos, a jelen esetben pedig szinte teljes vagyonszerzést eredményeznek, annak visszafordíthatatlansága mellett, különös tekintettel a végrehajtási vevő Ptk. 5:41. § szerinti eredeti szerzőmóddal történő tulajdonszerzésére.

A magyar jogrendszerben a magántulajdontól való megfosztás egyetlen legális módjának a kisajátítás tekinthető. Az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése írja le a kisajátítás legsarkalatosabb, konjunktív feltételeit:

„Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Ehhez képest a [REDACTED]-t, nem közérdekből, hanem magánérdekből, mindenfajta kártalanítás vagy ellenérték nélkül fosztották meg tulajdonától, a [REDACTED]-en lévő 74%-os Üzletrésztől, amikor a végrehajtási eljárásban - árverés útján - a piaci érték kb. 3 ezreléke ellenében a [REDACTED] szerezte meg az Üzletrészt - érverési vétel hatályával. Ezzel különösen nagy vagyoni hátrány (kár) érte a Társaságot.

C.) Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezés

A 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 217. § (2) bekezdése utolsó mondata:

„A végrehajtó intézkedésétől számított 3 hónap eltelte után nem lehet kifogást előterjeszteni; e határidő elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.”

illetve a Vht. 2012. március 14. napjáig hatályos (amely alapján: A végrehajtó intézkedésétől számított 6 hónap eltelte után nem lehet végrehajtási kifogást előterjeszteni.) 217. §-a módosításáról szóló 2011. évi CLXXX. törvény 59. §-a.

D.) Alaptörvény megsértett rendelkezései

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

E.) Indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

A Vht. 217. § (2) bekezdése és egyéb rendelkezései sértik a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogot (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés), és ennek következtében a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogot (Alaptörvény XIII. cikk). A rendkívül rövid - három hónapos - objektív határidő leteltét követően nincs eljárásjogi lehetőség arra, hogy a végrehajtást foganatosító (és

A korábban F/9. szám alatti mellékletként csatolt, a [REDACTED] adós társaság által [REDACTED] gyvédnek adott postai meghatalmazással kapcsolatban az Adós Társaság előadta, hogy az nem csupán Ptk. 6:7. § (4) bekezdése alapján érvénytelen, de (még ha érvényes is lenne) a Pp. (2016. évi CXXX. törvény) 325. § (2) bekezdése alapján nem is minősül teljes bizonyító erejű magánokiratnak a postatörvény végrehajtási rendeletének (335/2012. (XII. 4.) Korm. rendelet) 19. § (6) bekezdése alapján.

Az értesítések elmulasztása miatt az Adós Társaság nem tudott élni a végrehajtási eljárásban őt megillető jogorvoslatokkal (pl. FMH elleni ellentmondás, végrehajtási kifogás, stb.) egyik végrehajtási eljárásban sem.

A 348.V.2077/2019. szám alatti végrehajtási eljárásban a [REDACTED] mint olyan társaság, amelyben található üzletrészt végrehajtás alá vontak - az Üzletrész értékesítése során nem tudott élni a Ptk. 3:167. §-ban és a Vht 132. §-ban meghatározott, őt megillető elővásárlási, illetve előárverezési jogával; és a [REDACTED] mint a végrehajtás alá vont Üzletrésszel érintett Adós Társaság másik tagja - az Üzletrész értékesítése során szintén nem tudott élni a Ptk és a Vht szerint őt megillető elővásárlási, illetve előárverezési jogával.

A [REDACTED] önálló bírósági végrehajtótól bekért iratok alapján az Üzletrész 2019. november 21. napján online árverés keretében került értékesítésre a korábban már említett [REDACTED] részére, a kikiáltási ár (2.220.000 Ft) 35%-át kitevő minimum ár, azaz 770.000 Ft ellenében. Ennek bizonyítására korábban (F/20. sz. alatt) csatolásra került a végrehajtótól beszerzett árverési jegyzőkönyv. Fontos megemlíteni, hogy a [REDACTED] volt az egyetlen ajánlattevő, és az árverés utolsó napján, a minimum ár ellenében szerezte meg az Üzletrészt.

Szintén gyanús körülmény, hogy a 348.V.2077/2019. szám alatti végrehajtási eljárásban a végrehajtást kérő [REDACTED] Üzletrész árverési értékesítését megelőző ingó árverési hirdetés (ld. korábban csatolva F/21. szám alatt) ellen, különösen az abban az Üzletrész kikiáltási áráként (2.220.000,- Ft), illetve legalacsonyabb vételáráként (777.000,- Ft) meghatározott összegre tekintettel nem élt végrehajtási kifogással, annak ellenére, hogy a fenti ügyszám alatti végrehajtási eljárásban 20.930.870,- Ft-ot (kb. 50.000 EUR + ÁFA) próbált illetve próbál behajtani a [REDACTED]-vel (Adós Társaság) szemben. Ennek alapján a végrehajtást kérő [REDACTED] 2019. január 4. napján 50.000 Euró + ÁFA összegről kiállított számlájának (ld. korábban csatolva F/22. szám alatt - 4. oldal) csak az ÁFA-tartalma: 4.387.533,- Ft. Így felettből furcsa, hogy a [REDACTED] nem élt jogorvoslattal az Üzletrész becsértékének megállapítása ellen, különös tekintettel arra, hogy a [REDACTED] jelentős értékű Ingatlannal bír (ld. korábbi F/23. sz. és F/24. számú mellékletek), és erről a [REDACTED] mint végrehajtást kérő tisztában volt, illetve kellett lennie, mivel az iratok alapján a [REDACTED] működött közre - ingatlan-közvetítőként - a nagy értékű (a 2018-as beszámoló [REDACTED] [REDACTED] általi megvásárlásakor, és ezáltal nem lehet a [REDACTED] szám alatti ingatlant tulajdonló [REDACTED] 74% mértékű részesedést megtestesítő üzletrészesének kikiáltási ára csupán 2.220.000,- Ft. Ennek ténye a korábban F/22. szám alatt csatolt számlájában is rögzítésre került.

Tekintettel arra, hogy a fent hivatkozott tényállás, és egyéb körülmények alapján fennáll bűncselekmény (pl. csalás) elkövetésének gyanúja, az Adós Társaság 2020. július 14. napján büntető feljelentést tett ismeretlen tettes ellen.

A Feljelentésben kérte az Adós Társaság a T. Nyomozóhatóságot, hogy a NAV-tól igényeljék adatot arra vonatkozóan, hogy a [REDACTED] jogosult, illetve későbbi végrehajtást kérő) eleget tett-e az ÁFA-törvény (2007. évi CXXVII) 10. számú mellékletében (2019 januárjában hatályos időállapot szerint) előírt nyilatkozattételi kötelezettségének az **F/22. szám** alatt mellékelte számlák tekintetében

A Fővárosi Törvényszék **31.Fpk.1174/2019/10.** szám alatt hozott, a [REDACTED] [REDACTED] ellen indított **felszámolási eljárást megszüntető végzése** (korábban F/5. szám alatt csatolt melléklet) indokolása alapján a [REDACTED] üzletrész **elárverezése** (2019. november 21.) **előtt**, 2020. október 29. napján már úgy nyilatkozott, hogy a követelése kiegyenlítésre került, a Fővárosi Törvényszékhez érkezett beadványában - erre tekintettel - **elállt** a Társaság elleni **felszámolási kérelmetől** (ld. korábban F/5. alatt csatolt végzés - 1. oldal utolsó bekezdés). **Ehhez képest folytatódott az árverezés, ami arra utal, hogy a végső cél az volt, hogy az Üzletrész eltulajdonításra kerüljön.**

Ha pedig az említett számlák sztornózásra kerültek, akkor **érvénytelen (fiktív) számlák alapján kerültek megindításra a Társasággal szembeni fizetési meghagyásos eljárások, illetve az ezeket követő végrehajtási eljárások.**

A sorozatos számla-stornózásokra tekintettel erősen kérdéses, hogy a [REDACTED] részéről volt-e tényleges gazdasági esemény a [REDACTED] elé, tényleges teljesítés a számlák mögött.

A számlák mögötti tényleges gazdasági esemény hiányát bizonyítja a [REDACTED] 2019. évi beszámolója (ld. korábbi F/27. szám alatti melléklet), ami alapján a [REDACTED] **2019-es nettó árbevétele 8.531.000 Ft volt, tehát a [REDACTED] vételei között nem szerepel sem az említett 50.000 Eurós számla, sem a korábban F/22. szám alatt csatolt egyéb számlák, annak ellenére, hogy a [REDACTED] F/5. sz. alatti végzés alapján úgy nyilatkozott, hogy a [REDACTED] teljesítette a számla szerinti bruttó 65.300 Eurós tartozását!**

A nyomozóhatósághoz benyújtott feljelentésben részletezett összefonódások és kapcsolati viszonyok alapján megalapozott a gyanúja annak, hogy bizonyos személy(ek) a Társaság ügyvezetését, illetve többségi tulajdonosait - szándékosan - olyan helyzetbe hozták amellyel a már vázolt történeti tényállás alapján jelentős vagyonszerteszéget kellett elszenvedniük, **megfosztva egyúttal őket annak lehetőségétől, hogy határidőn belül a megfelelő jogorvoslatokkal éljenek a Társaság ellen indult felszámolási és fizetési meghagyásos, illetve végrehajtási eljárásokban.** A végrehajtási eljárásban pedig - árverés útján - a **piaci érték 3 ezreléke ellenében**, potom áron - **megfosztották a Társaságot a tulajdonától.** Ezzel különösen nagy vagyoni hátrány (kár) érte a Társaságot.

A fenti tényállásban leírt, az Adós Társaság elleni végrehajtási eljárás alapjául szolgáló követelések megalapozottságát erősen megkérdőjelező, illetve a végrehajtási eljárást megelőző gyanús körülményeket az Adós Társaságnak nem volt lehetősége az Üzletrész végrehajtási árverés keretében történt elidegenítése elleni érdemi jogorvoslati eljárások során előadni, azokat a bíróság érdemben nem vizsgálta, így **sérült az Adós Társaság, illetve annak tulajdonosainak jogorvoslatához való, és ami még ennél is súlyosabb, a tulajdonhoz való joga.**

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Adós Társaság az Üzletrész [REDACTED] részére - végrehajtási árverés útján történt értékesítése (348.V.2077/2019/60. számú végrehajtói intézkedés) ellen, a Vht. 217. § (1) bekezdése alapján 2020. április 24. napján a **Budaörsi Járásbírósághoz** végrehajtási kifogást nyújtott be, illetve a Kifogás elbírálása tárgyában a Budaörsi Járásbíróság mint elsőfokú bíróság által **1402-21.Vh.399/2020/11.** szám alatt hozott, a Kifogást elutasító végzése (Elsőfokú Végzés) ellen fellebbezést terjesztett elő, amelyet a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a fent hivatkozott **3.Pkf.51.595/2020/5.** szám alatt hozott Másodfokú Végzésével jogerősen elbírált. **Ezzel az Adós Társaság a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.**

Tekintettel arra, hogy a Vht. illetve más jogszabályok erre vonatkozó rendelkezései hiányában az **Elsőfokú Végzés** illetve a **Másodfokú Végzés** ellen sem perújításnak, sem (Kúria előtti) felülvizsgálatnak nincs helye (ld. Vht. 214. § és 217. §, BH 1999.7.317), ezen rendkívüli jogorvoslati eljárások nincsenek folyamatban, az Adós Társaság ilyen rendkívüli jogorvoslati eljárások megindítására irányuló kérelmet ezen jogorvoslati fórumokhoz nem terjesztett elő.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Adós Társaság jogi képviselője részére a Másodfokú Végzés **2021. február 3. napján, elektronikus úton került kézbesítésre.** Ennek alapján az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti **határidő** (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) **megtartásra került.**

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A fenti 1/a. pontban leírtak alapján, a jelen alkotmányjogi panaszban támadott jogszabály alkalmazásával hozott bírói döntés közvetlenül érinti illetve sérti az Adós Társaság jogait és jogos érdekeit.

A Kifogással támadott végrehajtói intézkedés alapján az Adós Társaságnak a [REDACTED] **Korlátolt Felelősségű Társaságban** fennálló 74% mértékű üzletrésze a piaci érték három ezreléke ellenében elidegenítésre (kijátszásra) került a [REDACTED] részére. És ez ellen sem az Adós Társaság, sem a [REDACTED] (mint olyan társaság, amelyben található üzletrészt végrehajtás alá vontak), sem a [REDACTED] - mint a végrehajtás alá vont Üzletrésszel érintett társaság [REDACTED] másik tagja nem tudott jogorvoslattal élni, nem csupán a végrehajtás alapjául szolgáló követelés alaptalansága miatt, hanem az Üzletrész árverés keretében történt elidegenítése során történt szabálytalanságok miatt sem, így különösen az ellen, hogy az Üzletrész értékesítése során nem tudtak élni a Ptk. 3:167. §-ban és a Vht 132. §-ban meghatározott, őket megillető elővásárlási, illetve előárverezési jogával.

A fentiek alapján tehát sérült az Adós Társaság, illetve annak tulajdonosainak jogorvoslathoz való, és ami még ennél is súlyosabb, a tulajdonhoz való joga, mivel anélkül fosztották meg jogos tulajdonától (Üzletrész), hogy az ellen bármilyen érdemi jogorvoslattal élhetett volna.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A Másodfokú Végzés (M/5. sz. melléklet) 3. oldalának ötödik bekezdésében a másodfokon eljárt bíróság a Kifogás elutasítása (illetve az Elsőfokú Végzés helybenhagyása) indokaként hivatkozott a Vht. 217. § (2) bekezdésében meghatározott 3-hónapos objektív határidőre.

Ebből következett, hogy sem az elsőfokú bíróság, sem a másodfokú bíróság érdemben nem bírálta el az Adós Társaság által előterjesztett végrehajtási kifogást.

A Vht. jelenleg is hatályos 217. §-a alapján az adósnak - akadályoztatása, illetve utólagos tudomásszerzése esetén - aránytalanul rövid idő, 3 hónapnál hosszabb idejű akadályoztatás esetén pedig egyáltalán nem áll rendelkezésére a tulajdonát érintő végrehajtói intézkedés elleni jogorvoslat megtételének lehetősége.

Ez súlyosan sérti az adós tulajdonhoz való jogát, és mint a jelen esetben is, az adós elleni végrehajtási eljárás alapjául szolgáló követelés értékét sokszorosán meghaladó, különösen jelentős mértékű vagyoni hátrány (jelen esetben több száz millió forint) érheti az adóst.

A Vht. 217. § (2) bekezdés utolsó mondata szerinti 3 hónapos objektív határidő tehát a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, amely kizárja - az adott esetben tartalmát tekintve egyébként teljesen jogos - végrehajtási kifogás érdemi elbírálását.

És ezenkívül alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, hiszen érdemben sérülhet az adós tulajdonhoz, a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjoga.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A jelen indítványban támadott Vht. 217. § jelenleg hatályos szövege alapján:

217. § (1) A végrehajtónak a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása (a továbbiakban együtt:

intézkedése) ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást (a továbbiakban: kifogás) terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz. E § alkalmazásában a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése az olyan jogszabálysértés, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása volt.

(2) A kifogást a végrehajtó intézkedésétől számított 15 napon belül kell benyújtani a végrehajtónál, aki azt - a kifogásolt intézkedésre vonatkozó iratok másolatával együtt - 3 munkanapon belül továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak. Ha az intézkedés később jutott a kifogást előterjesztő tudomására, vagy a kifogás előterjesztésében a végrehajtó intézkedésétől számított 15 napon túl is akadályozva volt, a végrehajtási kifogás előterjesztésének határidejét a tudomásszerzéstől, illetőleg az akadály megszűnésétől kell számítani, amennyiben a kifogást előterjesztő a későbbi tudomásszerzés vagy az akadályoztatás tényét kellően igazolja. ***A végrehajtó intézkedésétől számított 3 hónap eltelte után nem lehet kifogást előterjeszteni; e határidő elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.***

(3) A kifogásra a Pp. perindításra vonatkozó rendelkezései közül az áttételre, a visszautasításra és az elutasításra, valamint a keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatások fenntartására vonatkozó rendelkezések megfelelően irányadók. A bíróság a kifogást nyomban, de legkésőbb a beérkezését követő 8 munkanapon belül megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy nem kell-e azt hiánypótlásra visszaadni, nincs-e helye az áttételnek vagy visszautasításának, és a szükséges intézkedéseket megteszi.

(4) A végrehajtó intézkedése ellen bármilyen címen előterjesztett megtámadást kifogásnak kell tekinteni. A kifogásban meg kell jelölni a kifogásolt végrehajtói intézkedést, és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból, mennyiben kívánja. A végrehajtó intézkedésével szembeni ismételt kifogásban új tény állítására, új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az a kifogásolt intézkedésről való tudomásszerzést követően jutott az előterjesztő tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb döntést eredményezett volna, vagy ha az az intézkedés jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

(5) Ha a kifogás elkésett, nem tartalmazza a miniszteri rendeletben meghatározott szakértői díjelőleg letétbe helyezéséről szóló igazolást, vagy olyan intézkedés ellen irányul, amely nyilvánvalóan nem lényegesen jogszabálysértő, továbbá ha a kifogást az előterjesztő felhívás ellenére hiányosan adja be, a bíróság a kifogást hivatalból elutasítja. Azt, aki a kifogást elutasító végzés ellen nyilvánvalóan alaptalan fellebbezéssel él, a másodfokú bíróság pénzbírsággal (Pp. 166. §) sújthatja.

(6) A végrehajtó intézkedésének elmulasztása miatt kifogás különösen akkor terjeszthető elő, ha

- a) a jogszabály a végrehajtó részére az intézkedés elvégzésére határidőt állapított meg, azonban az eredménytelenül eltelt,
- b) a végrehajtó a végrehajtási eljárásban részt vevő személy, a megkeresett szerv vagy személy részére az eljárási cselekmény elvégzésére határidőt tűzött ki, amely eredménytelenül eltelt, és a végrehajtó a mulasztóval szemben nem alkalmazta a törvény által lehetővé tett intézkedéseket, vagy
- c) a végrehajtó elmulasztotta a végrehajtási eljárás ésszerű időn belül történő befejezésére irányuló kötelezettségét azáltal, hogy az ügyben az utolsó érdemi intézkedése óta eltelt az az ésszerű időtartam, amely elegendő volt arra, hogy a végrehajtó az intézkedést elvégezze, azonban ezt nem tette meg.

(7) A kifogást előterjesztő a végrehajtó intézkedésének elmulasztása esetén a kifogásban kérheti a bíróságtól a lényeges jogszabálysértés tényének megállapítását és a végrehajtónak az elmulasztott intézkedés elvégzésére - megfelelő határidő tűzésével - történő utasítását.

Ehhez képest a Vht. érintett 217. §-ának 2012. március 14. napjáig hatályos szövege alapján a ***végrehajtó intézkedésétől számított 6 (hat) hónapig lehetett - igazolás előterjesztésével - végrehajtási kifogást előterjeszteni, az alábbiak szerint:***

217. § (1) A végrehajtó törvénysértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása (a továbbiakban együtt: intézkedése) ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz.

(2) A végrehajtási kifogást a végrehajtó intézkedésétől számított 15 napon belül kell benyújtani a végrehajtónál, aki azt - a kifogásolt végrehajtói intézkedésre vonatkozó iratok másolatával együtt - 3 munkanapon belül továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak. Ha az intézkedés később jutott a kifogást előterjesztő tudomására, vagy ez a kifogás előterjesztésében a végrehajtó intézkedésétől számított 15

napon túl is akadályozva volt, a végrehajtási kifogás előterjesztésének határidejét a tudomásszerzéstől, illetőleg az akadály megszűnésétől kell számítani.

(3) A végrehajtó intézkedésétől számított 6 hónap eltelte után nem lehet végrehajtási kifogást előterjeszteni. E határidő elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.

(4) A bíróság a végrehajtási kifogásról soron kívül - szükség esetén a felek meghallgatása után - határoz.

(5) A bíróság - ha azok nem állnak rendelkezésre - a végrehajtási kifogás beérkezésétől számított 8 munkanapon belül intézkedik a kifogás elbírálásához szükséges iratok beszerzése iránt, a végrehajtó pedig a bíróság megkeresésének 8 munkanapon belül köteles eleget tenni. A bíróság a végrehajtási kifogást elbíráló végzését - az 50. § (2) bekezdését is figyelembe véve - 60 napon belül hozza meg, kivéve, ha ahhoz a felek meghallgatása vagy egyéb bizonyítás felvétele szükséges

A Vht. 2012. március 15. napjától hatályos 217. §-a alapján az adósnak - akadályoztatása, illetve utólagos tudomásszerzése esetén - aránytalanul rövid idő áll rendelkezésére a tulajdonát érintő végrehajtói intézkedés elleni jogorvoslat megtételére. Három hónapnál hosszabb idejű akadályoztatás esetén pedig egyáltalán nem áll rendelkezésére a tulajdonát érintő végrehajtói intézkedés elleni jogorvoslat.

Ez súlyosan sérti az adós tulajdonhoz való jogát, és mint a jelen esetben is, különösen jelentős mértékű vagyoni hátrány érheti az adóst.

A Vht. 217. § (2) bekezdés utolsó mondata szerinti 3 hónapos objektív határidő a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, amely kizárja - az adott esetben tartalmát tekintve egyébként teljesen jogos - végrehajtási kifogás érdemi elbírálását.

A Vht 217. §-nak érintett rendelkezésének bíróságok általi alkalmazása alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, hiszen érdemben sérülhet az adós tulajdonhoz, a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjoga.

A fentiek során említett Elsőfokú Végzés illetve Másodfokú Végzés, illetve az ezeket megelőző végrehajtási eljárásban történt (jogellenes) intézkedések, és ezekkel összefüggésben a 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 217. § (2) bekezdése és egyéb rendelkezései közvetlenül érintik az indítványozók jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) és ennek következtében a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XIII. cikk), mivel az Adós Társaság ██████████ zámára nem maradt olyan jogorvoslati lehetőség vagy más jogi eszköz, amellyel a saját tulajdonát meg tudná védeni a jogtalan elidegenítés (jogellenes végrehajtói intézkedés) ellen, a Vht. 217. § (2) bekezdése szerinti - rendkívül rövid - három hónapos objektív határidő leteltét követően.

Itt tehát a Vht. hivatkozott eljárásjogi rendelkezései nincsenek arányban a tulajdonhoz való alkotmányos alapjog, mint védendő jogi tárgy Alaptörvény rendelkezéseiből levezethető, és az alapjog jogosultjai által joggal elvárható védelmi szinttel, mivel az eljárásjogi normák elégtelen védelmet nyújtanak a kiszolgáltatott helyzetben lévő adóssal szemben. A jogorvoslathoz való jog (fentiek során részletezett) sérelme pedig a tulajdon sérelme miatt kerül előtérbe, hiszen a jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogot biztosítani hivatott, Vht-ban rögzített eljárási szabályoknak kéne a végrehajtási eljárásban az adós tulajdonjogának védelmére szolgáló eszközként funkcionálniuk. Erre a Vht. hivatkozott rendelkezései nem alkalmasak, ezért alkotmányellenesek.

Az említett bírósági határozatok, illetve az azokat megelőző végrehajtási eljárásban történt (jogellenes) intézkedések közvetlenül érintik a [REDACTED] (Kérelmező) jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) és ennek következtében a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XIII. cikk), mivel a [REDACTED] - mint olyan társaság, amelyben található üzletrész végrehajtás alá vontak - az Üzletrész értékesítése során nem tudott élni a Ptk. 3:167. §-ban és a Vht. 132. §-ban meghatározott, őt megillető elővásárlási, illetve előárvezési jogával, amely eszköz útján a német beruházók [REDACTED] Kft. tulajdonában lévő nagy értékű eszközállomány) ért sérelem elhárítható lett volna.

A [REDACTED] a végrehajtás alá vont Üzletrésszel érintett Adós Társaság (S [REDACTED] ző) másik tagja, az Adós Társaság (S [REDACTED] partnere, akivel közös beruházás útján szereztek meg a [REDACTED] összesen 100%-os részesedést megtestesítő üzletrészeit 2019 júliusában. Az említett bírósági határozatok, illetve az azokat megelőző végrehajtási eljárásban történt (jogellenes) intézkedések közvetlenül érintik a [REDACTED] orvoslathoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés) és ennek következtében a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogát (Alaptörvény XIII. cikk), mivel a [REDACTED] bH - mint a végrehajtás alá vont Üzletrésszel érintett Adós Társaság másik tagja - az Üzletrész értékesítése során szintén nem tudott élni a Ptk. és a Vht. szerint őt megillető elővásárlási, illetve előárvezési jogával, amely eszköz útján az üzleti partnere [REDACTED] ajdonában lévő nagy értékű eszközállomány) ért sérelem, és a saját üzleti (tulajdoni) érdekeit ért sérelem elhárítható lett volna.

A [REDACTED] nosai német befektetők, akik több száz millió forintot ruháztak be [REDACTED] m alatti ingatlant tulajdonló [REDACTED] ft. megvásárlására, ahol jelentős értékű ingatlanfejlesztést terveztek.

Ehhez képest a többségi tulajdonos [REDACTED] Kft) üzletrésze, és így a projektársaság ([REDACTED]) feletti ellenőrzési jog szinte ingyen egy külső harmadik személy [REDACTED] kezébe került, cserébe a német befektetők semmilyen kártalanításban vagy kártérítésben, vagy más ellenértékben nem részesültek, így több száz milliós vagyoni hátrány érte őket.

Ez nyilvánvalóan alkotmányellenes helyzet.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett jogerős bírósági határozat (Másodfokú Végzés) végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem nem került benyújtásra a bírósághoz, tekintettel arra, hogy jelen esetben ez nem értelmezhető, a Kifogás egy már foganatosított végrehajtási cselekmény ellen irányult.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Mellékelve M/6. szám alatt.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Adós Társaság ([REDACTED]) továbbá a jelen indítvány alapjául szolgáló ügyben érintett [REDACTED] tve [REDACTED] **m járul hozzá,** hogy a T. Alkotmánybíróság a jelen indítványban **érintett természetes személyek** illetve jogi személyek (és egyéb szervezetek) továbbá azok **képviselőinek nevét illetve személyes adatait a honlapján vagy más helyen közzétegye.**

Az Adós Társaság ezennel hozzájárul ahhoz, hogy a T. Alkotmánybíróság a jelen kérelem lényegét - a személyes adatok törlése mellett - közzétegye.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Mellékletek:

M/1. sz. - cégkivonat [REDACTED] (korábban csatolva)

M/2. sz. - aláírás-minta - [REDACTED] (korábban csatolva)

M/3. sz. - ügyvédi meghatalmazás - (korábban csatolva)

M/4. sz. - elsőfokú végzés (korábban csatolva)

M/5. sz. - másodfokú végzés (korábban csatolva)

M/6. sz. - meghatalmazás

Budapest, 2021. június 1. [REDACTED]

Tisztelettel: [REDACTED]

